

Sygn. akt V KZ 11/20

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie skazanego **J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 maja 2020 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego XVII Wydziału Karnego -
Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt XVII Ka
(...)

odmawiające przyjęcia kasacji złożonej przez skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

**uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę Sądowi
Okręgowemu w P. w celu podjęcia dalszych czynności
związanych z wniesieniem kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 2 sierpnia 2019 r., sygn. akt VI K (...), Sąd Rejonowy w P. orzekł o połączeniu wobec skazanego J. K. kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, wymierzonych trzema wyrokami opisanymi w komparycji wyroku łącznego i na ich podstawie wymierzył skazanemu karę łączną trzech lat i pięciu miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie to zawiera także inne rozstrzygnięcia.

Po rozpoznaniu apelacji, wywiedzionych od wyroku łącznego przez skazanego i jego obrońcę, wyrokiem z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...), Sąd w Okręgowy P. zaskarżony wyrok łączny utrzymał w mocy i orzekł o kosztach procesu.

Pismem z dnia 16 stycznia 2020 r. (złożonym w administracji Aresztu Śledczego w P. w dniu 20 stycznia 2020 r.) zatytułowanym „wniosek” skazany poinformował, że w dniu 16 stycznia 2020 r. został powiadomiony przez „pana mecenasa o wyroku łącznym z dnia 15 stycznia 2020 r.” oraz wniósł o jego doręczenie „ponieważ nie zgadza się z tym wyrokiem i jego celem jest złożenie apelacji od powyższego wyroku łącznego”. W dalszej części tego pisma wskazał, z jakich przyczyn nie zgadza się z w/w orzeczeniem.

W dniu 5 lutego 2020 r. wydano zarządzenie o wykonaniu wyroku w sprawie VI K (...), gdzie stwierdzono, że wyrok uprawomocnił się w dniu 15 stycznia 2020 r.

W dniu 12 lutego 2020 r. skazany złożył w administracji Zakładu Karnego w C. pismo zatytułowane „kasacja” oraz wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu w związku z wniesioną kasacją.

Zarządzeniem z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...), Zastępca Przewodniczącego Wydziału XVII Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. odmówił skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu celem złożenia kasacji od wyroku z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...), a także – na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji skazanego J. K. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt XVII Ka [...], albowiem jest ona niedopuszczalna. W uzasadnieniu zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji wskazano, że środek ten jest niedopuszczalny z uwagi na brak wcześniejszego wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku w zawitym terminie 7 dni, przy czym kasacja „własna” skazanego wpłynęła już po upływie tego okresu.

Od zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, w ustawowym terminie, zażalenie wywiódł skazany, który wskazał, że nieprawdą jest, iż nie złożył wniosku o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego w ustawowym terminie. Uczynił to bowiem 20 stycznia 2020 r., na dowód czego dołączył stosowne pokwitowanie. Ponadto w piśmie tym zawarł argumenty wskazujące, dlaczego nie zgadza się z zapadłym wobec niego wyrokiem łącznym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 118 § 1 i 2 k.p.k. znaczenie czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia, a niewłaściwe oznaczenie czynności procesowej nie pozbawia czynności znaczenia prawnego.

W przedmiotowej sprawie zaś skarżący, przed upływem terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, tj. 20 stycznia 2020 r., złożył wniosek, w którym domagał się doręczenia odpisu „wyroku łącznego z dnia 15 stycznia 2020 r.” wyraźnie artykułując, iż zamierza od niego wywieść apelację i przytaczając szereg argumentów, dlaczego uważa to orzeczenie za niesłuszne. Prawidłowe - uwzględniające treść przywołanych wyżej regulacji oraz odesłania do odpowiedniego stosowania art. 445 § 2 k.p.k. zawartego w art. 524 § 1 k.p.k. – odczytanie tego pisma, wymagało potraktowania go jako niespełniającej wymagań formalnych, kasacji wywołującej podwójny skutek, tj. wniosku o uzasadnienie i nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W dalszej konsekwencji winno to skutkować sporządzeniem uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego z dnia 15 stycznia 2020 r., a następnie doręczeniem tego uzasadnienia wraz z odpisem orzeczenia i wezwaniem do uzupełnienia braków kasacji w trybie art. 120 § 1 k.p.k. pod rygorem odmowy jej przyjęcia (por. D. Świecki (w:) Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, pod red. D. Świeckiego, LEX/el. 2020, komentarz do art. 445, teza 12 oraz tezy w/w komentarza do art. 524).

Powyższe pismo (wniosek skazanego złożony 20 stycznia 2020 r.), jak wynika z akt sprawy, w opisany wyżej sposób potraktowane nie zostało, a reakcję zastępcy przewodniczącego wydziału wywołało dopiero drugie z pism skazanego już wprost zatytułowane kasacja. Rzecz jednak w tym, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy owe drugie pismo nie miało istotnego znaczenia. Jako kasacja winno być bowiem potraktowane pismo zatytułowane przez skazanego „wniosek” złożone w administracji Aresztu Śledczego w P. w dniu 20 stycznia 2020 r. I w kontekście tego pisma winien być również oceniany wniosek skazanego o ustanowienie obrońcy z urzędu.

W tym stanie rzeczy zarządzenie należało uznać za nietrafne i orzec o jego uchyleniu, a sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w P. w celu podjęcia dalszych czynności związanych z wniesieniem kasacji.